

Varga Zoltán végzős biológus MSc hallgató búcsúbeszéde

Sokat tanultam az egyetemen... sajnos a búcsúbeszéd írás nem volt közöttük, ezért inkább valami olyasmivel készültem, amit egy kicsit jobban ismerek!

Introduction

Ismert, hogy a SZIE ÁOTK Zoológus, a későbbiekben pedig Biológus szakán végzett hallgatók a tudományos élet megannyi területén jelen vannak és komoly sikereket érnek el (hivatkozás, et al. vagy csak a mtsai), ráadásul évről évre összegyűlnek egy találkozón és jól érzik magukat, azonban a jelenség mögött álló háttérmechanizmusok ez idáig tisztázatlanok. Több, egymást nem kizáró hipotézis közül a legelfogadottabbak az oktatás minőségével és a létrejött közösség összetartásával magyarázzák a fentieket.

Anyag és módszer

Anyagból nem volt hiány, az interneten még épp elfért! De volt még más is, voltak nehézségek és sikerek és búsulás és ünneplés. Volt Mezőn ácsorgás, mert elfogyott a lepke az aszályban és volt szakmai bizonytalanság, aztán már inkább csak biztonság. Volt balra ferde eloszlás az átlagban (ami nem a rossz jegyeket jelenti) és volt gyomorfekély is. A kettő korrelál, de mint megfigyelés nem ismerhetjük az ok-okozati összefüggések irányát, lehet, a jó jegyekkel jön a hasfájás!

És már tudjuk, hogy a fák honnan tudják merre nőjenek és hogy az előnyös mutáció ritka, mint a sátoros ünnep, emiatt pedig egyhamar senki nem lesz x-men.

Aki biológus tehát a tudás terhével él. Azért a terhével, mert folyton mindent meg akarunk magyarázni, és azért mert ez felelősségünk is! A felelősségünk, hogy tudásunk felhasználjuk minden olyan megismerésére és védelmére, ami akár egy kis anyagcserét is folytat! Felelősség, hogy az univerzum nem ismeri meg önmagát, ennek egy része ránk hárul (a többit meghagyjuk a fizikusoknak).

Eredményeink, minden közlés legjobb része, az amire a legbüszkébbek lehetünk!

Büszkék, hogy kutattunk és kutatunk és kitekintésként mondhatom, hogy kutatni is fogunk. Mert megmentettünk fajokat, talán miattunk is repül még a vércse és ordít még a kabóca! És jobban értjük már hogy hogyan működik az agy, hogyan üssünk ki géneket, vagy kezeljük rákot. Mert büszkeségre ad okot, hogy minden beadott vakcina mögött ott van legalább egy tucat biológus és ugyan így büszkeségünk, hogy mikor az ember az űrbe megy, oda is mindig hirdetnek felvételt! Mert minket nemcsak a madár érdekel, de a tetű is a madáron és nekünk fontos, hogy a delfin tényleg mosolyog, vagy csak ilyen az arca?! Ez az, amit senkinek nem

szabad elfelejteni! Ha elfelejtené, nézzen le, fel, maga mellé: mozog? Ha igen, találd ki miért, ismerd meg, foglalkozz vele!

A **diskusszió** tehát az, hogy jó és fontos volt itt lenni, a **konklúzió** pedig az, hogy köszönöm! Köszönöm, akik elviselték, hogy mindent megmagyarázunk, köszönöm azoknak, akik megtanítottak magyarázni és legfőképpen Nektek, akikkel együtt magyarázhattam.

Végezetül idén megboldogult fizikatanárunk hozzánk intézett mondatával búcsúznék:
„Figyeljete Ti biológusok! Ez az évszázad a Tiétek, el ne rontsátok Nekünk!”